

Konserttimatka Italiaan 4-8.7.2013

Kevätkausi oli opeteltu laulamaan ulkomaan kieliä, tuleva etelän lämpö jo alkoi virkistää kuoromme mieliä.

Italia, latina ja Lontoon murre alkoi sujua kuin vettä vaan, me pojat opimme laulamaan helposti kieliä vieraan maan.

Paidatkin hankimme matkalle aivan uudet ja rennot, ne yhtenäisti miehet vartaloltaan riskit tai hennot.

Air Baltikin kyytiin pääsi kuoroveljien avekit mukaan, heistä kotimaahan ei olisikaan jäänyt juuri kukaan.

Välilasku Riikaan oli seikkailun alku ja juuri, matkalaukkujen kanssa kun kaikilla ei käynyt hyvä tuuri.

Isommalla lentsikalla jatkettiin kohti saapasmaata, kotitöitä tuskin kukaan enää muistaa saata. Veronaan päästiin ja vauhdilla hotellin kautta syömään, ajoissa oltiin, ne ulkomaalaiset tuli vähän myöhään.

Esittelylaulu kajahti meiltä, olemmehan Mieskuoro, oli niillä muillakin porukoilla sitten esitysvuoro. Matka jatkui San Giorgion kulttuurikeskukseen, päädyimme paikkaan hämyiseen ja hikiseen. Myöhään illalla soi laulu vaikka oli väsyneet äänet ja miehet, samaa mieltä näin jälkepäin itsekkin lienet.

Aamupalan jälkeen tutustuimme upeaan kaupunkiin Veronaan, ihana Valkosen Hanna johdatti meidät historian havinaan.

Julian parveke piti nähdä ja koittaa Julian patsaan rintaa, se onnea tuo kun silittää sileää marmorin pintaa.

Sitten syötiin, siesta ja taas syötiin raskaimman mukaan, nälkään reissulla ei varmaan jäänyt kukaan.

Illan konsertissa oli arvoitus mitä siellä laulelimme, ohjelmassa kun luki aivan muuta mitä heille esitimme.

Aamupalan jälkeen oli lähtö upeaan Vicenzaan, kasteenraikas Hanna sai meidät kaupunkiin ihastumaan.

Olut on ihmeen hyvää kun on aito jano,

toinen samanlainen, näin hikinen mies siellä usein sano.

Kuorojen yhteislounaalla pulina voitti laulun voiman, äänimittarini näytti sadan desibelin lukeman roiman.

Illalla konsertin jälkeen taas tömäkästi syötiin, vaakaan aivan uudet lukemat varmaan lyötiin. Sunnuntaina meiltä oli kirkko tilapäisesti hukassa, bussikuski laski ympäri kaupunkia hiki tukassa. Aamumessussa laulamamme Kyrie Eleison upeasti soi, sen läsnäolleet varmasti todistaa voi. Iltapäivällä pääsimme Gardajärvelle veneilemään, alkanut sade tuli hikistä pintaa viilentämään. Maanantaina kotimatalla tutustuimme viinitilaan saapasmaan, oli vähän erilainen kuin oma viljatila kotimaan.

Saimme selvityksen rypäleen matkasta pelloilta pulloon, nyt valmiudet tuotannon suunnan vaihtoon mulla on.

Maistaa saimme skumppaa, valkkaria, rosea ja punkkua, ei liikaa ettei matkalla alkaisi porukka nukkua.

Kiitokseksi laulettiin niin komiasti että, talon vanha herra löysi silmäkulmastaan vettä.

Haikaa oli lähteä maasta, kun kaikilla oli niin mukavaa, innolla odotamme konserttimatkaa seuraavaa.

Mystiset matkalaukutkin löysivät kotimaan, ilmeisesti väsyivät lentoasemilla reissaamaan

Kiitos Hanna

Kiitos kuoroveljet ja etenkin vaimot että olette olemassa.

Muistiin merkitsi mitä muisti toisen luokan tenori

